

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4743/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Драган Величковић и Весна Величковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 11/20 од 11.03.2020. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 11/20 од 11.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани Прр 64/19 од 14.10.2019. године, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року и накнаду материјалне штете, како је наведено у изреци.

Виши суд у Смедереву је пресудом Гжрр 11/20 од 11.03.2020. године, одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18), прописано је да посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Побийана одлука донета је уз примену одговарајућих одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року и у складу је са Закључком Врховног касационог суда од 02.11.2018. године о одговорности Републике Србије за накнаду материјалне штете настале због неизвршења правноснажних судских одлука.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2., у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, те у вези са чланом 27. став 3. и чланом 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Законом о заштити права на суђење у разумном року, у члану 27., прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, за исплату новчаног обештећења, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) ревизија није дозвољена (став 3.).

У погледу захтева за накнаду имовинске штете (члан 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року), примењују се правила парничног поступка зависно од висине постављеног тужбеног захтева, што значи да могу бити примењивана како правила у споровима мале вредности, тако и правила општег парничног поступка, па и правила о дозвољености ревизије из члана 403 .став 2. и 3. ЗПП.

Имајући у виду да у овој парници за правично задовољење због вредности предмета спора није прописана могућности изјављивања ревизије, сагласно члану 479.став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**